

ಬಿದ್ದು ಹೋದವರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದು

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಪಾಠಗಳ ಸರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ನಾಯಕತ್ವದ ಬೈಬಲಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ನಾಯಕರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹಲವಾರು ಕೌಶಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮೂರನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಸಭೆಯ ನಾಯಕರಿಂದ ಎದುರಿಸಲ್ಪಡುವ ಅತೀ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಅಹವ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು (ಕೆಲವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು) ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವೆವು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯ ನಾಯಕತ್ವದ ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಓದಿದ ನಂತರ, ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು, “ಈಗ ನಾನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಇದು ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು?” ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಈ ಪಾಠಗಳು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಭೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರಗಳು ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇರದಿದ್ದರೂ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ನಾವು ಚರ್ಚಿಸಲು ಬಯಸುವ ಮೊದಲನೆಯ ಅಹವ್ಯಾನವು ಕರ್ತನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೋದವರ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.¹

ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಹವ್ಯಾನ

ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳಿಕ ಸಭೆಯು ಅಪನಂಬಗಿಸ್ತ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಹೊರಗಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದೂ ಸಂಭವಿಸುವಂಥದ್ದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು (1 ಕೊರಿಂಥ 10:12; ಇಬ್ರಿಯ 6:4-6), ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಬಿದ್ದು ಹೋದರೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (ಗಲಾತ್ಯ 5:4; ಯಾಕೋಬ 5:19, 20). ಇಂದಿನ ದಿನದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೂ ಆಗಿದೆ; ಮಾರ್ಕಾಟ ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲಿ ನೂರರಲ್ಲಿ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಜನರು ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ, ಸಭೆಯು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವಷ್ಟು ಅಪನಂಬಗಿಸ್ತ ಸದಸ್ಯರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಇದೊಂದು ದುಃಖಕರ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುವವರು ಮತ್ತು ಆಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವವರು ಎಂದೂ ಕರ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗದೇ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟದಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವರೆಂದು ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ (2 ಪೇತ್ರ 2:20-22). ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ! ನಿನ್ನ ಒಬ್ಬ ಅಕ್ಕಿ ಸಹೋದರನು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವಾಗ ಇದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ!

ಬಹಳಷ್ಟು ಸಭೆಗಳು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನ

ಮುಖಾಂತರ ಅವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ!

ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ನಾವೇನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು? ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಇಬ್ರಿಯ 10:19-25ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಇಬ್ರಿಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸತ್ಯದಿಂದ ಜಿದ್ದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಿರುದ್ದವಾಗಿ (2:1), “ದುಷ್ಟವಾದ, ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ಹೃದಯವಿರುವವರನ್ನು ಜೀವಿಸುವ ದೇವರಿಂದ ಜಿದ್ದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಿರುದ್ದವಾಗಿ ಅವರು ಎಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು” (3:12), ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಮಾಡಿದಂತೆ ಅಭಿಧೇಯ ತೆಯಿಂದ ಜಿದ್ದು ಹೋಗುವವರ ಬಗ್ಗೆ (4:11), ಮತ್ತು ಅವರು ಮನುಷ್ಯನಂತರ ಪಡಲು ಶಕ್ತರಾಗದಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯಾಗದಂತೆ (6:4-6) ಎಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. (ನೋಡಿ 6:7, 8; 10:26-31, 35, 39; 12:15-17.)

ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಸ್ವಭಾವವು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು (13:7-10); ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು ಯೆಹೂದಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಯೆಹೂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು, ಮೊಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪುನಃ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿದ್ದರು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸಲ್ಲಬಹುದು.

ಭಯಪಡಿಸಿದ್ದು ತತ್ವದ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಅದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯೂ ಆಗಿತ್ತು. ಅವರು “ಮಂದಮತಿಗಳಾಗುವ” ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರು (6:12). ಅವರು ಎದುರುಗೊಂಡವರು ಮತ್ತು ಉದಾಸೀನರು ಆಗಿದ್ದರು: “ಜೋಲು ಜಿದ್ದು ಕೈಗಳನ್ನು ನಡುಗುವ ಮೋಣಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಸುದಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” (12:12) ಎಂದು ಬರಹಗಾರನು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದ ಲೀಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದಿಲ್ಲ (5:11-14), ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿ ಬರುವುದನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಜಿಟ್ಟಿದ್ದರು (10:25).²

ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಪರಿಚಿತವಾದದ್ದಾಗಿ ಕೇಳಿಸುವುದು. ಇಂದು ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ಇಬ್ರಿಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಬೋಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದು ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯು ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿಯ ಕ್ರೈಸ್ತರ ವರ್ಣನೆಯು ಆಧುನಿಕ ಸ್ಥಳಿಕ ಸಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಓದಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದುವರಿಂದ, ಇಬ್ರಿಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆಯು, ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ 10:19-25ರಲ್ಲಿಯದು, ಇಂದು ಸಮಯೋಚಿತವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಸೂಚಿಸುವಂಥ ಯಾವುದು ಜಿದ್ದು ಹೋದವರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ?

ಸರಿಯಾದ ಬೋಧನೆ

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅದು ಸಭೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಬ್ರಿಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯು “ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದ” ವಿಚಾರವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಾರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೊಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನಿದ್ದಾನೆ (1:1, 2). ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ದೇವದೂತರಿಗಿಂತ (2:2) ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮನು (1:4-14). ಆತನು ಮೊಶೆಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೊಡ್ಡವನು (3:3), ಮತ್ತು ಆತನು ಯಾಜಕತ್ವವು ಲೇವಿಯರ ಯಾಜಕತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು (7:7, 15, 16, 23-28). ಆತನು ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದ ನಿಲಿಕೆ (7:19), ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆ

(7:22; 8:6, 7) ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ಮೇಲಿರುವುದು (8:6), ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದ ಯಜ್ಞದ ಮೇಲಿರುವುದು (9:9, 10, 12-14, 23; 10:1-4, 10-18). ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಆತನು ನೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ (9:11, 23, 24; 12:18-24).

ಈ ಬೋಧನೆಯು ಕೆಲವು ಜನರಾದರೂ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿರುವ ತಪ್ಪಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಿರೋದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದು 10:19-25ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪ್ರಬೋಧನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಸ್ತಿವಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು. ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಹೀಗಿದೆ.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸಹೋದರರೇ, ಯೇಸು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ ಜೀವವುಳ್ಳ ಹೊಸ ದಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಆತನ ಶರೀರವೆಂಬ ತೆರೆಯ ಮುಖಾಂತರ ದೇವರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಧೈರ್ಯವುಂಟಾಯಿತು. ದೇವರ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಯಾಜಕನು ನಮಗಿದ್ದಾನೆ, ...

ಈ ಲೀಡಿಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕದ “ತಾತ್ಪರ್ಯ” ಸಂದೇಶವು ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: (1) ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತದ ಮುಖಾಂತರ ನಾವು ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತು (2) ದೇವರ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಯಾಜಕನು ಇದ್ದಾನೆ. ಉಲ್ಲಾಸ ಪಡಲು ಎಂಥಾ ಕಾರಣ! ಯಾವುದು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದೋ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಥಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಕಾರಣಗಳು!

ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ನಂಜಗಸ್ತರಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇದು ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ, ಅವರು ಸಭೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಸಲಿಯಾದ ಬೋಧನೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಕಷ್ಟಾಗದು, ಆದರೆ ಅದಿಲ್ಲದೇ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸ್ತಿವಾರವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತೆಳುವಾದ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತಿದ ಜೀಜ ದಂತೆ, “ಕಷ್ಟವು ಇಲ್ಲವೇ ಹಿಂಸೆಯು ವಾಕ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬರುವಾಗ, ಕೂಡಲೇ ಅದು ಜದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ” (ಮತ್ತಾಯ 13:21ಜ).

ಕ್ರೈಸ್ತರು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡಲಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿ ನಾವು ಅನುಭವಿಸುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು. ನಾವು ಬೆಲೆ ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕಾಲುಭಾಗವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಬಹಳ ಚಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದು ಮಿಲಿಯ ಡಾಲರಿನ ಕಾಲುಭಾಗವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಜನರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾವು ದೇವರು “ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್”ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದ್ಭುತಕರವಾದ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸತತವಾಗಿ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದು

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖಾಂತರ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ ನಂತರ (ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಂಥವುಗಳು), ಬರಹಗಾರನು ಮೂರು ಅಜ್ಞಾಪನೆಗಳನ್ನು “Let us ...” ಎಂಬ ಪೀಠಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಮೊದಲನೆಯದು, “ಆದ ಕಾರಣ, ನೀನು ಪರಾಧಿಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳದಂತೆ ನಾವು ಹೃದಯವನ್ನು ಫೋರೋಸ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಹವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಬಿಡುವುದು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ನಂಜಿಕೆ ಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಯಥಾರ್ಥ ಹೃದಯದವರಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರೋಣ” (10:22). “ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ನಮಗೆ ಭರವಸೆ

ಇರುವುದರಿಂದ” ಮತ್ತು “ದೇವರ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಹಾ ಯಾಜಕನು ನಮಗಿರುವುದರಿಂದ” ಎಂಬುದು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ “ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು” ನಮಗೆ ಇರುವ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸೋಣ ಎಂಬುದು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿರುವುದು ಹುಚ್ಚುತನವಾಗಿದೆ; ಸೀಜನ್ ಟಿಕೆಟುಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದೇ ಇರುವಂತಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ, ಅರಸನೊಂದಿಗೆ ಭೋಜನಮಾಡಲು ಒಂದು ಆಮಂತ್ರಣವಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಿರುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತನು ಸಂದಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಇಬ್ರಿಯ 10:22ರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿವರಣೆಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ, ಆದರೆ ಅವು ಎಲ್ಲವೂ ಸಮಾಂತರವಾದವು ಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, “ನೀನಪರಾಧಿಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳದಂತೆ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸೇಹಿಸಿಕೊಂಡು,” “ದೇಹವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲಿರಿಂದ ತೊಳೆದು ಕೊಂಡು” - ಇವೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ಟಿನ್‌ದಲ್ಲ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವು ಹಿಂದಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ಯವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳು ಉಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ “ಅವರ ಹೃದಯಗಳು” “ಕುಲಿಮಲಿಯಾದಾತನ ರಕ್ತದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸೇಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು” ಮತ್ತು ಅವರ “ದೇಹಗಳು ತೊಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು”; ಅಂದರೆ ಅವರು ಬಾಪ್ಟಿಸ್ಮ ಹೊಂದಿದರು. ಅವರು ಹೊರಗೂ ಒಳಗೂ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಇದ್ದರು. ಪರಿಣಾಮವು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿತ್ತು, ಅವರು ಇನ್ನೂ ಅವರನ್ನು ಬಾಪ್ಟಿಸ್ಮವು ತಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು, ಅವರು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿದ್ದರು, ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು, ಕೃಪೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಆಗಿದ್ದರು.

ವಚನ 22ರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿವರಣೆಯು - “ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ” ಮತ್ತು “ಬಿಶ್ವಾಸದ ಪೂರ್ಣಭರವನೆಯಿಂದ” - ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತನು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ, “ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ” ಮತ್ತು “ಬಿಶ್ವಾಸದ ಪೂರ್ಣಭರವನೆಯಿಂದ,” ದೇವರು ಅಲ್ಲರುವನೆಂದು ನಂಬುವುದರಿಂದ; ಆತನು ಅನಕ್ಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸ ಬಹುದು ಎಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು!

ಈ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವು “ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದು” ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು, ಮುಂದಲಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ, ಅದು, “ನಾವು ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರೋಣ ...” ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ವಾಚಕರು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಲೇಖಕನು ಪ್ರಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅದುದರಿಂದ, ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಬಾಪ್ಟಿಸ್ಮ ಹೊಂದಿದವರು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಯಥಾರ್ಥತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಕ್ರೈಸ್ತನು ದೇವರಿಗೆ ಕ್ರಮಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯದ ಮುಖಾಂತರ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುವಂತೆ ಜಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಧ್ಯಾನದ ಜೀವನ ಇದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ತರುವ ಧೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಜದ್ದು ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು

ಇಬ್ರಿಯ 10:22-25ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ಎರಡನೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯು, “ನಮ್ಮ ನಿಲೀತ್ವ ಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಂಚಲವಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸೋಣ; ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದಾತನು ನಂಬಗಸ್ತನು” (ವಚನ 23). ಇಬ್ರಿಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ

ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಶ್ರಮೆಯನ್ನೂ ಬಹುಶಃ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದರ ಅಗತ್ಯತೆ ಇತ್ತು? ಅವರಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯು (10:36; 12:7), ಸಹನೆಯು (12:1) ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯು, ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ನಂಬಗಸ್ತಿಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲ (10:39; 11) ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. 10:23ರಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅರಿಕೆಯನ್ನು - ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು, ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು “ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಲೇಖಕನು ಹೇಳಿದನು. “ಜಗಿಯಾದ ವಿಶ್ವಾಸ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವಂಥದ್ದು - ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಂಬಿಕೆ, ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ, “ಜಗಿಯಾಗಿ ನೇತಾಡುವ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವಂಥದ್ದು - ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ವಿನೇ ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಕ್ರೈಸ್ತರು ಯಾಕೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು “ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ” ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿರಬೇಕು? ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತನು ನಂಬಗಸ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಆತನು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಕೈ ಕೊಳ್ಳುವನು. ಆತನು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾಡುವನು. ಯಾವುದೇ ನಂಬಗಸ್ತನಿಗೆ ಇದು ಎಂಥ ಅದ್ಭುತಕರವಾದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ!

ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ಈ “ಜಗಿಯಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು” ಶಿಷ್ಯರು ಎದುರಿಸುವ ತೊಂದರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಬಹುದು. ನೂತನ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನಂಬಗಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವ ಆದರೆ “ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ” ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಚರ್ಚೆಯ ಕ್ಷಣಗಳು ಮತ್ತು ಸೇವೆಯ ಯೋಜನೆಗಳು ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಗಂಡಾಂತರ ಕಾಲಿಯಾದ “ನಿಜ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ” ಅವರನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು.

ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ

24 ಮತ್ತು 25 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ಇಬ್ಬರೂ 10:22-25ರ ಮೂರನೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯು ಹೀಗಿವೆ: “ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಹಿತ ಚಿಂತಕರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂತಲೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೇರೇಪಿಸೋಣ. ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕೆಲವರು ರೂಢಿಯಾಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಜಿಲ್ಲೆ ಜಡದೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಎಚ್ಚರಿಸೋಣ. ಕರ್ತನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯ ದಿನವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಾಡಿರಿ.”

ಇದು ಬಿಡು ಹೋದವರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆ ಹಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜೀವದ ಕೈಯಾಗಿರಬಹುದು. ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಿಗೆ ಅವನು ಇಲ್ಲವೇ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಮುಂದಲದ ಅತ್ಯಂತ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮುಖಾಂತರ ನಂಬಗಸ್ತರಾಗುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿರುವುದನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ. (ನೋಡಿರಿ ಗಲಾತ್ಯ 6:5 ಮತ್ತು ಯೋದ 21.) ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ನಂಬಗಸ್ತರಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಅಗತ್ಯತೆಯಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬರೆದ ಪತ್ರೀಯ ಲೇಖಕನು ಆರು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ: (1) ಅದು ಜಾಗರೂಕತೆಯ ವಿಚಾರದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರಬೇಕು. “ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೇ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು.” ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. (2) ಇದು “ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು” ಒಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದು. “ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕು,” ಎಂದು ಲೇಖಕನು ಹೇಳಿದನು, ಇದರ ಅರ್ಥ ಕದಲಿಸುವ, ಉತ್ತೇಜಿಸುವ, ದೂಡುವ, ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರೇರಿಸುವ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. (3) ಅದು ಹೆಚ್ಚು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಕ್ರೈಸ್ತರು,

“ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೇರೇಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು” ಕೋಪಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. (4) ಅದು ಸಭೆಯ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಬೇರೆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ವಾಕ್ಯಭಾಗವು “ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿ ಬರುವವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ” ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು “ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವವನ್ನು ಅಂಥ ಮರೆತು ಬಿಡುವಿಕೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.” ಸಭೆಯು ಕೂಡಿ ಬರುವಾಗ ವಿನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ, ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವು ಪರಿಣಾಮಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. (5) ಅದು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವ ಅಂತಿಮ ಘಟನೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು: ಕರ್ತನ ದಿನ; ದ್ವಿತೀಯ ಆಗಮನ, “ದಿನವು ಹತ್ತಿರ ಬರುವವನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ” ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ.³ (6) ಅದು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ ಯಾಕಂದರೆ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಗೆ ಪಾಪದಲ್ಲ ಫಲ ಹಿಡಿಯುವುದು - ಭಯಂಕರವಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳಿರುವವು (10:26-31).

ಇಜ್ರಿಯಲಿಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವುದು ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಜದ್ದು ಹೋದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ನಂತರ, ಲೇಖಕನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ಸಹೋದರರೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಜೀವಸ್ವರೂಪನಾದ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಅಪನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಕೆಟ್ಟ ಹೃದಯವು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಯಾವನಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬಾರದು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಪಾಪದಿಂದ ಮೋಸಹೋಗಿ ಕಠಿಣರಾಗದಂತೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಎಂಬ ಕಾಲವು ಇರುವ ತನಕ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಎಚ್ಚರಿಸಿ” (3:12, 13). ಬಹುಶಃ ಈ ವಾಕ್ಯ ಭಾಗದ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವು ಅದರ ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಅನುದಿನದ ಅಗತ್ಯತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲಾರದು ಯಾಕಂದರೆ ಅವರ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಕೇವಲ ಸಂಪರ್ಕವು ಬಹಿರಂಗ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದು.

ಕ್ರಮಪ್ರಕಾರವಾದ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯತೆಯು ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ತೆರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು.

ಮೊದಲನೆಯದು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟ ಹೊಂದಿದವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಕಾವಲುಗಾರರು ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. (ನೋಡಿಲಿ ಗಲಾತ್ಯ 6:2.) ಇತರರಿಗಾಗಿ ಸಭಾ ನಾಯಕರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯಿರುತ್ತದೆ: ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಬೇಕಾದವರಂತೆ ಅವರು ಮಂದೆಯ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಕಾಯಬೇಕಾಗಿದೆ (ಇಜ್ರಿಯ 13:17). ಇದಲ್ಲದೇ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಕುಟುಂಬವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಇತರರಿಗಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವಂತೆ, ಸಭೆಯ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ಇತರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಿಗಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. “ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೇವಲ್ಲ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು (ಎಫೆಸ 4:25ಬ).

ಎರಡನೆಯದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದವು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತರೊಂದಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದವುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದವುಗಳಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವು ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದವು, ನಾವು ನಂಬಿಗರನ್ನರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸುವಂಥದ್ದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆ ಇರುತ್ತದೆ.

1973ರಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಸಿಡ್ನಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಸಭೆಯ ಮೊದಲನ

ಬದು ವರ್ಷಗಳ ಸಭೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದನು. ಇತರರಿಗಿಂತ ಮಾರ್ಕಾಟ ಹೊಂದಿದ ಮೂರು ಗುಂಪುಗಳು ನಂಜಗಸ್ತರಾಗಿ ಉಳಿಯುವರೆಂದು ಕಂಡು ಕೊಂಡನು: (1) ಅವರು ಮಾರ್ಕಾಟ ಹೊಂದಿದಾಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ನಿಕಟ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಇದ್ದವರು, (2) ಅವರು ಮಾರ್ಕಾಟ ಹೊಂದುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ ಸಭೆಯ ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು, ಮತ್ತು (3) ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿದ್ದವರು. ಈ ಮೂರು ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾರ್ಕಾಟಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಅವರು ಬಾಪ್ಟಿಸ್ಟ್ ಹೊಂದುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಿದ್ದವು. ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಆಗಲೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ವರ್ಷ ಕೆಳಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಚ್ಚಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿ ಶುಕ್ರವಾರ ಕೂಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಯುವ ಜನರ ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು.

ಫ್ಲಾವಿಲ್ ಯೇಜಿ, ಜೂನಿಯರ್ ಅವರು *Why Churches Grow*, ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾರ್ಕಾಟ ಹೊಂದಿದವರು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಅವರು ಮಾರ್ಕಾಟ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ಉಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.⁴ “ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ವಿಷಯಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ನಂಜಗಸ್ತರಾಗಿ ಉಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರು ಅಂಥ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸದೇ ಇದ್ದಾಗ, ಅವರು ಸಭೆಯಿಂದ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿ ಅಕ್ಷಿರಬಹುದು”⁵ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯನು ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಳಿ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ (ಇಲ್ಲವೇ ಈಗಲೇ ಇದ್ದರೆ) ಅವನು ಬಹುಶಃ ಬಿದ್ದು ಹೋದವನಾಗುವನು ಎಂದು ಅವರ ಸಂಶೋಧನೆ ತೋರಿಸಿತು. ಇದು ಇನ್ನೊಂದು ಲೀಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ, ನೂತನವಾಗಿ ಮಾರ್ಕಾಟವರು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಿಕಟವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಬಹುಶಃ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವರು.

ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಬಂಧದ ಲೀಡಿಯು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ; ಹೊಸದಾದ ಸದಸ್ಯರು ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತರೊಂದಿಗೆ ಬಿಶೇಷ ಸಂಬಂಧದ ಅಗತ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರು. ಅದು ನಿಕಟವಾಗಿ ರತಕ್ಕದ್ದು - ಆರಾಧನೆಯ ನಂತರ ಕೇವಲ “ಹೆಲ್ಲೋ” ಎಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಆಳವಾದ ದೃಢೀಕರಣವೇ. ಅದು ಬೇಗನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಮಾರ್ಕಾಟವರು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. “ಮೊದಲನೆಯ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳು ನಿರ್ಣಾಯಕ ವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸಲ್ಪಡದ ಹೊಸದಾದ ಜನರು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.”⁷ ಅದು ಕ್ರಮ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು - ನಮ್ಮ ನೂತನ ಸದಸ್ಯನನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು ತಿಳಿಯುವುದು ಸಾಲದು; ನಾವು ಅನುದಿನವೂ ಅವನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಬೇಕು (ಇಬ್ರಿಯ 3:13).

ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ಲೀಡಿಯನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು? (1) ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜನರೊಂದಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಜನರನ್ನು ನಾವು ಮಾರ್ಕಾಟಮಾಡಬಹುದು. (2) ನಾವು ಇತರರ ಅಗತ್ಯತೆ ಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅರುಹುವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ವಿಕಾಂತತೆ ಮತ್ತು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆಗಳು ಅಧುನಿಕ ಮನುಷ್ಯನ ಪಿಡುಗುಗಳಾಗಿವೆ. ಜನರು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಬರುವಾಗ, ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಂದಾಗಿರುವದರ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುವರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸೋಣ. (3) ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾರ್ಕಾಟ ಹೊಂದಿದವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಬೋಧಕನಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವನು ಕಲಿಯುವವನು ಆಗಿ ಅಂದರೆ

ನಾವು ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ, ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಾಗಿ, ಒಂದೇ ಹವ್ಯಾಸವಿರುವುದಾಗಿ, ಮತ್ತು ಅದೇ ಮನರಂಜನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವರಾಗಿ, ನಾವು ಒಂದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ (ಬೋಧಕನಂತೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವವನಂತೆ), ಆದರೆ ಐದು ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು, ಅಗಿದ್ದಂತೆ, ಐದು ಹಗ್ಗಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ಆ ಲೀತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಬೋಧಕ/ಕಲಿಯುವವನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರಕ್ಕಿಂತ ನಾವು ಸಂಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾರ್ಕಾಟ ಹೊಂದಿದವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. (4) ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾರ್ಕಾಟ ಹೊಂದಿದವನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಲು ನಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. (5) ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ನಾವು ರೂಢಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳ ಬಹುದು; ಅಹಾರವನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಳ್ಳುವದರ ಮುಖಾಂತರ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. (6) ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಬೇಗನೇ ತೊಡಗಿಸಬೇಕು - ಬೈಬಲ್ ಕ್ಲಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು, ವ್ಯವಹಾರದ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು, ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಡಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಇತರ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು. ನಾವು ಒಂದಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಲಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೂರನೆಯ ಭಾಗವು ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನಂಬಿಗರನ್ನಾಗಿಡಲು ಅಪನಂಬಿಗರನ್ನಾದವರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹುಡುಕುವುದು. ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಹೋರಾಟವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಂಧಿಸುವ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಮುರಿಯದಂತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿರ ತಕ್ಕದ್ದು. ತಪ್ಪು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ತರುವುದನ್ನು ಬೈಬಲು ಕೇಳುತ್ತದೆ: “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೋಷದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ಆತ್ಮನಿಂದ ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೀವು ಶಾಂತಭಾವದಿಂದ ತಿದ್ದಿ ಸರಿಮಾಡಿರಿ ...” (ಗಲಾತ್ಯ 6:1; RSV; ಯಾಕೋಬ 5:19, 20 ಸಹ ನೋಡಿರಿ).

ಅಲೆಯುವವರನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆ ನಮಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವರನ್ನು ನಾವು ಕೂಡಲೇ ಹುಡುಕಬೇಕು! ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಾಯುವುದು (ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ) ಬಹಳ ದೀರ್ಘಕಾಲವಾಗಿದೆ! ಉಂಟಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿರುವ ಯುವಕ ಜಾನಿಯ ಖುರ್ಚಿಯು ಇರುವ ಮನೆಯನ್ನು, ಮತ್ತು ಯಾರು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡದಿರುವುದನ್ನು, ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಹುಡುಕಲಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿರುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು, “ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜಾನಿಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿರುವ ರೋ? ಇಲ್ಲ? ನಾವು ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ, ಅಂಥ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಜೀವಿ ಸಲಕ್ಕೆ ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ. ನಿಶ್ಚಿಯವಾಗಿ, ಸಭೆಯು ಆ ಕುಟುಂಬದ ಲೀತಿಯಂಥದ್ದು ಆಗಿರಬಾರದು. ಹಾಜರಿಲ್ಲದವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವವರಾಗಿರಿ, ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕರೆಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ. ಅವರು ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದ್ದರೂ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ.

ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಲಿಯನ್ನು ನಾವು ಹುಡುಕುವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಿಂತ ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರಬೇಕು! ಕೆಲವು ಸಲ, ನಾವು ತಪ್ಪಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವೆವೆಂದು ಭಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ವಿನಸ್ಸು ಮಾಡಲೇ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಥೆಯು ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು:

ಕಲಿಣನಾದ, ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನು, ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾರ್ಕಾಟಹೊಂದಿದವನು ಕರ್ತನಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಅವೇಶಭಲಿತನಾದನು. ವಿನಾದರೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ

ಅವನು ಪ್ರಸಂಗಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ, ಪ್ರಸಂಗಿಯು ಇತ್ತಿಚೆಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರುವಲ್ಲಿ ಅಪನಂಬಗಸ್ತರಾಗಿದ್ದ ಜನರ ಒಂದು ಯಾದಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವೇಶನಲಿಯನ್ನು ತೋಚಿ, “ಈ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಮ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹಾಜರಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ನೀನು ಬರೆಯ ಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಹೊಸ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಅನುಕ್ರಿಯೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರನಿಂದ ಪ್ರಸಂಗಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬಂದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿತ್ತು:

ಪ್ರಿಯ ಸಹೋದರ ಜೊನ್,

ಹಾಜರಿರುವದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಲಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಹೋದರ ಜಾರ್ಜ್ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಾಗುವಂತೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಬೇಕಾದದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಭಾನುವಾರಗಳಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯ ಚೆಕ್‌ನ್ನು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮಿಶನ್ ಫಂಡಿಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮವನು
ಡಾ. ಜೊನ್ ಸ್ಕಿತ್

P.S. Please tell brother George that the word “dirty” has only one “t” and there is no “c” in “skunk.”⁸

ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯು ತಪ್ಪಿ ಹೋದವರನ್ನು ಹೇಗೆ ನಾವು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂಬುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ!

10:22-25ರ ಮೂರನೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯು ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ಸಭೆಯೊಳಗೆ “ಕುಟುಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು” ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು (1) ಕ್ರೈಸ್ತರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ; (2) ಸದಸ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಬುದ್ಧರಾದವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ; ಮತ್ತು (3) ಅಪನಂಬಗಸ್ತ ಸದಸ್ಯರು ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ತಲುಪಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಇಜ್ರಾಯ 10:19-25 ವಚನಗಳು ಬಿದ್ದು ಹೋದವರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಬಯಸುವ ನಾಯಕರು ಈ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ, ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಕಾಣಾಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ:

- ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವದನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿಲಿ.
- ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸತತವಾಗಿ ದೇವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ

ಫ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿರಿ.

- ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲು ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿ.
- ಸದಸ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಫ್ರೋತ್ಸಾಹವು ಮುಂದುವರಿಯುವಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಗೊಳ್ಳಲಿ.

“ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ” ಇಲ್ಲವೇ “ನಿರ್ವಾಹಕವಿಲ್ಲದೇ” ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ನೂರರಲ್ಲಿ ಐವತ್ತರಷ್ಟನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವರು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವರು. ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಬೋಧಕನಾಗಿದ್ದರೂ ಯೂದನು ಬಿದ್ದು ಹೋದಂತೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಬಹುದು. ಅದು ನಿಯಮದಂತೆ ಸಂಭವಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು, ಇಲ್ಲವೇ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ನಿರಾಶರಾಗಬಾರದು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಅಮೂಲ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬನನ್ನದರೂ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ! ಲೂಕ 15:4-6ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನು ನೂರು ಕುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡ ಕಥೆಯನ್ನು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. ಅವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿತ್ತೋ? “ನನಗೆ 99 ಶತ ಯಶಸ್ಸಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನೋ? ಇಲ್ಲ, ಕಳೆದು ಹೋದ ಒಂದು ಸಿಕ್ಕುವವರೆಗೆ ಕುರುಬನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೋದನು! ಒಂದು ಕುರಿ - ಒಂದು ಪ್ರಾಣ - ಯೇಸುವಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿತ್ತು! ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಮಗೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆ ಒಬ್ಬನು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಇಲ್ಲವೇ ಸಹೋದರಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅಮೂಲ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ!

ಉಪಪಠಗಳು

¹This lesson borrows freely from Coy Roper, “keeping the Saved Saved,” *Truth for Today* 11 (June 1990): 44-49. ²ಇಜ್ರಾಯ 13:1-6 ಮತ್ತು ಇತರ ವಚನಗಳ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು, ಅದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶೇಷ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿತು. ³ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ, ಇಜ್ರಾಯ 10:25ರಲ್ಲಿ “ದಿನದ” ಇತರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ವಾಕ್ಯ ಭಾಗದ ಇತರ ಭಾಗಗಳ ಇತರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಇರುವಂತೆ. ⁴Flavil R. Yeakley, Jr., *Why Churches Grow*, 2d ed. (Arvada, Colo.: Christian Communications, 1979), 72. ⁵Ibid., 54. See also Win Arn and Charles Arn, “Closing the Evangelistic Back Door,” *Leadership* (Spring 1984): 29. ⁶Cited by Arn and Arn, 29. ⁷Ibid., 30. ⁸ಇದು ನನ್ನ ಒಂದು ಮೆಚ್ಚಿನ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವಾಗ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಎಲ್ಲ ಕೆಳದಿನೆಂಬ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಮೂಲಕಾರಣರು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವದಿಲ್ಲ.